

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2021. október 6.*

„Előzetes döntéshozatal – A szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség – Büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés – Kölcsönös elismerés – Pénzbüntetések – 2005/214/IB kerethatározat – Az elismerés és a végrehajtás megtagadásának okai – A 20. cikk (3) bekezdése – Pénzbüntetést megállapító határozat – A védelemhez való jog tiszteletben tartása – A dokumentumoknak az eljárás alá vont személy által nem ismert nyelven való kézbesítése – A határozat lényegi elemeinek fordítása”

A C-338/20. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi (Łódź-Śródmieście-i kerületi bíróság, Lengyelország) a Bírósághoz 2020. július 22-én érkezett, 2020. július 7-i határozatával terjesztett elő a

D. P.-vel szemben kiszabott

pénzbüntetés elismerésére és végrehajtására vonatkozó,

a **Prokuratura Rejonowa Łódź-Bałuty**

részvételével folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: J.-C. Bonichot tanácselnök, R. Silva de Lapuerta, a Bíróság elnökhelyettese (előadó), L. Bay Larsen, M. Safjan és N. Jääskinen bírák,

főtanácsnok: M. Bobek,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a Prokuratura Rejonowa Łódź-Bałuty képviseletében J. Szubert, Prokurator Regionalny,
- a lengyel kormány képviseletében B. Majczyna, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: lengyel.

- a holland kormány képviselőjében M. K. Bulterman, P. Huurnink és J. Langer, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviselőjében M. Rynkowski és M. Wasmeier, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2021. szeptember 2-i tárgyaláson történt meghallgatását követően, meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a 2009. február 26-i 2009/299/IB tanácsi kerethatározattal (HL 2009. L 81., 24. o.) módosított, a kölcsönös elismerés elvének a pénzbüntetésekre való alkalmazásáról szóló, 2005. február 24-i 2005/214/IB tanácsi kerethatározat (HL 2005. L 76., 16. o., a továbbiakban: kerethatározat) 20. cikke (3) bekezdésének az értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet a Centraal Justitieel Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB) (a biztonsági és igazságügyi minisztérium központi behajtási hivatala [CJIB], Hollandia) által D. P.-vel szemben a közúti közlekedési szabályok megsértése miatt Hollandiában kiszabott pénzbüntetés Lengyelországban való elismerése és végrehajtása érdekében indított eljárás keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

- 3 A 2005/214 kerethatározat (1) és (2) preambulumbekkezdése az alábbiakat mondja ki:
 - „(1) Az Európai Tanács 1999. október 15-én és 16-án Tampereben tartott ülésén elfogadta a kölcsönös elismerés elvét, amelynek az Európai Unión belül mind a polgári, mind a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés alapjává kell válnia.
 - (2) A kölcsönös elismerés elvét kell alkalmazni az igazságügyi és közigazgatási hatóságok által kiszabott pénzbüntetésekre, az ilyen büntetéseknek a büntetés kiszabása szerinti tagállamtól eltérő tagállamban való végrehajtásának megkönnyítése érdekében”.
- 4 E kerethatározat „Fogalommeghatározások” című 1. cikke az alábbiak szerint rendelkezik:

„E kerethatározat alkalmazásában:

 - a) »határozat«: természetes vagy jogi személy által fizetendő pénzbüntetést elrendelő jogerős határozat, amennyiben a határozatot az alábbi hatóságok valamelyike hozta:

[...]

- ii a kibocsátó állam bíróságától eltérő hatósága, a kibocsátó állam joga szerinti bűncselekmény tekintetében, feltéve, hogy az érintett személynek lehetősége nyílt arra, hogy valamely, különösen büntetőügyekben hatáskörrel rendelkező bíróság elbírálja az ügyét;
- iii. a kibocsátó állam bíróságától eltérő hatósága, szabálysértésnek minősülő és ezért a kibocsátó állam nemzeti joga szerint büntetendő cselekmények tekintetében, feltéve, hogy az érintett személynek lehetősége nyílt arra, hogy valamely, különösen büntetőügyekben hatáskörrel rendelkező bíróság elbírálja az ügyét;

[...];

b) »pénzbüntetés« az alábbiakra vonatkozó fizetési kötelezettség:

- i. bűncselekmény elkövetése miatt történő elítélés alapján határozatban kiszabott pénzösszeg;

[...]”

5 A kerethatározat „Alapvető jogok” című 3. cikke a következőket írja elő:

„E kerethatározatnak nem lehet olyan hatása, amely módosítja a [z EU-] Szerződés 6. cikkében foglalt alapvető jogok és alapvető jogelvek tiszteletben tartására vonatkozó kötelezettséget.”

6 Ugyanezen kerethatározat „A határozatok továbbítása és a központi hatóság megkeresése” című 4. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) Valamely határozat, az e cikkben előírt tanúsítvánnyal együtt, továbbítható azon tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságainak, amelyben az a természetes vagy jogi személy, akinek a terhére a határozatot hozták, vagyonnal vagy jövedelemmel rendelkezik, ahol szokásos tartózkodási helye, illetve jogi személy esetében bejegyzett székhelye található.”

7 A 2005/214 kerethatározat „Alkalmazási kör” című 5. cikkének (1) bekezdése az alábbiakat írja elő:

„Az alábbi, a kibocsátó államban büntetendő és a kibocsátó állam joga által meghatározott bűncselekmények esetében, e kerethatározat értelmében [helyesen: az e kerethatározatban meghatározott feltételek mellett] és a cselekmény kettős büntethetőségének mérlegelése nélkül, a határozatokat el kell ismerni és végre kell hajtani:

[...]

– olyan magatartás, amely sérti a közúti közlekedés szabályait, beleértve a vezetési- és pihenőidőre, valamint a veszélyes anyagokra vonatkozó rendelkezések megszegését.

[...]”

8 E kerethatározat 6. cikkének szövege a következő:

„A végrehajtó állam hatáskörrel rendelkező hatóságai minden további alaki követelmény nélkül elismerik a 4. cikkel összhangban részükre továbbított határozatot, és haladéktalanul megteszik a végrehajtáshoz szükséges valamennyi intézkedést, kivéve, ha a hatáskörrel rendelkező hatóság úgy dönt, hogy a 7. cikkben az elismerés, illetve a végrehajtás megtagadására vonatkozóan előírt okok valamelyikére hivatkozik.”

- 9 E kerethatározat „Az elismerés és a végrehajtás megtagadásának okai” című 7. cikke így rendelkezik:

„[...]

(2) A végrehajtó állam hatáskörrel rendelkező hatósága abban az esetben is megtagadhatja a határozat elismerését és végrehajtását, ha megállapítást nyer, hogy:

[...]

g) a 4. cikkben előírt tanúsítvány szerint az érintett személy írásbeli eljárás esetén a kibocsátó állam jogának megfelelően személyesen vagy a nemzeti jog szerint eljárni jogosult képviselője útján nem kapott tájékoztatást az ügyben a jogorvoslathoz való jogáról és az ilyen jogorvoslati lehetőség határidejéről;

[...]

(3) Az (1) bekezdésben és a (2) bekezdés c), g), i) és j) pontjában említett esetekben a határozat elismerésének és végrehajtásának teljes vagy részleges megtagadására vonatkozó döntés meghozatala előtt a végrehajtó állam hatáskörrel rendelkező hatósága megfelelő módon konzultál a kibocsátó állam hatáskörrel rendelkező hatóságával, és szükség esetén felkéri, hogy haladéktalanul küldjön meg számára minden szükséges információt.”

- 10 Ugyanezen kerethatározat 20. cikkének (3) bekezdése értelmében:

„Amennyiben a 4. cikkben említett tanúsítvány alapján felmerül annak lehetősége, hogy a Szerződés 6. cikkében biztosított alapvető jogok és alapvető jogelvek sérültek, a tagállamok ellenezhetik a határozatok elismerését és végrehajtását. A 7. cikk (3) bekezdésében említett eljárást kell alkalmazni.”

A lengyel jog

- 11 A Kodeks postępowania karnego alapeljárásban alkalmazandó változata (a továbbiakban: a büntetőeljárásról szóló törvénykönyv) 611ff. cikke 1. §-a következőképpen rendelkezik:

„Az Unió valamely tagállamának (e fejezetben a továbbiakban: »származási állam«) pénzbüntetést megállapító jogerős határozat végrehajtására irányuló megkeresése esetében e határozatot annak a kerületi bíróságnak kell végrehajtania, amelynek illetékességi területén az elkövető vagyonnal vagy jövedelemmel rendelkezik, vagy amelynek illetékességi területén az állandó vagy ideiglenes lakóhelye van.”

- 12 A büntetőeljárásról szóló törvénykönyv alapügy tekintetében alkalmazandó változata 611fg. cikke 1. §-ának 9. pontja feljogosítja a lengyel bíróságot a határozat végrehajtásának megtagadására, ha a tanúsítvány szövegéből megállapítható, hogy a határozat által érintett személyt nem tájékoztatták megfelelő módon a jogorvoslati lehetőségről és jogról.

A holland jog

- 13 Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatban foglalt információk szerint a CJIB a Holland Királyság területén elkövetett cselekményekkel összefüggésben, büntetőügyekben kiszabott bírságok behajtásáért és beszedéséért felelős központi közigazgatási hatóság.
- 14 A CJIB büntetőügyekben kiszabott bírságról szóló értesítésével szemben hat héten belül fellebbezés nyújtható be az L.-ben található ügyszészeghez.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

- 15 A CJIB 2020. január 21-én a kérdést előterjesztő bírósághoz, a Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzihoz (Łódź-Śródmieście-i kerületi bíróság, Lengyelország) kérelmet nyújtott be 2019. szeptember 2-án jogerőre emelkedett 2019. július 22-i határozatának elismerése és végrehajtása iránt, amely határozat a lengyelországi lakóhellyel rendelkező D. P.-vel szemben 210 euró összegű bírságot szabott ki, a közúti közlekedési szabályok 2019. július 11-én történt megsértése miatt, mivel az általa vezetett gépjármű két olyan gumibronccsal közlekedett, amely nem felelt meg a követelményeknek.
- 16 Az e bíróság által a CJIB-hez intézett információkérésre válaszul ez utóbbi jelezte, hogy a 2019. július 22-i határozatot nem lengyel nyelvű fordításával együtt kézbesítették a címzett számára. E bíróság hozzátette, hogy e határozatot holland nyelven szövegezték meg, és azt további angol, francia és német nyelvű magyarázatok, valamint a www.cjib.nl internetes oldalra való utalás kísérte, amely oldalon lengyel nyelvű információk szerepeltek többek között arról, hogy az érintett miként tudja megfizetni a bírságot, hogy nyújthat be jogorvoslati kérelmet e bírság ellen, és léphet kapcsolatba a CJIB-vel annak érdekében, hogy kérdéseket tegyen fel vagy további magyarázatokat kérjen.
- 17 A kérdést előterjesztő bíróság előtti tárgyaláson D. P. kifejtette, hogy 2019. december eleje körül levelet kapott Hollandiából, amely nem tartalmazott lengyel nyelvű fordítást, így erre a levélre, mivel nem értette annak tartalmát, nem tudott válaszolni.
- 18 Elismerve, hogy a 2005/214 kerethatározat nem tartalmaz egyetlen olyan rendelkezést sem, amelyből kifejezetten kitűnik, hogy a pénzbüntetést megállapító határozat címzettjével közölni kell e határozat fordítását, a kérdést előterjesztő bíróság mindazonáltal úgy véli, hogy a közúti közlekedésbiztonságot veszélyeztető közlekedési jogsértésekkel kapcsolatos információk határokon átnyúló cseréjének elősegítéséről szóló, 2015. március 11-i (EU) 2015/413 európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2015. L 68., 9. o.), valamint a büntetőeljárás során igénybe vehető tolmácsoláshoz és fordításhoz való jogról szóló, 2010. október 20-i 2010/64/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2010. L 280., 1. o.) hatálya alá tartozó jogsértésekre vonatkozó értesítésekhez hasonlóan a 2005/214 kerethatározat értelmében vett minden pénzbüntetést megállapító határozatot olyan nyelven kell az eljárás alá vont személlyel közölni, amelyet megért, hogy módjában álljon védelemhez való jogának gyakorlása, és tisztességes eljáráshoz való joga biztosítva legyen.
- 19 Ebben az összefüggésben a kérdést előterjesztő bíróság az Emberi Jogok Európai Bíróságának az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, 1950. november 4-én Rómában aláírt európai egyezmény (kihirdette az 1989. évi 15. tvr.; a továbbiakban: EJE) 6. cikkére vonatkozó ítélkezési gyakorlatára, különösen az EJE 2018. augusztus 28-i Vizgirda kontra Szlovénia ítéletére

(CE:ECHR:2018:0828JUD 005986808) és az 1984. február 21-i Öztürk kontra Németország ítéletére (CE:ECHR:1984:1023JUD 000854479), hivatkozik, amelyekből kitűnik egyrészt, hogy a bírósági határozat fordításának és a fellebbezés lehetőségére vonatkozó információnak a megszerzéséhez való jog a tisztességes eljáráshoz való jog lényegi eleme, másrészt, hogy az EJE 6. cikkében biztosított jogoknak kisebb súlyú ügyekben is érvényesülniük kell, ideértve a szabálysértésekre vonatkozó ügyeket is. Maga a Bíróság is megállapította a 2017. október 12-i Sleutjes ítéletben (C-278/16, EU:C:2017:757), hogy a fordítási kötelezettség a csekélyebb súlyú bűncselekményekre vonatkozó ügyekben is alkalmazandó.

- 20 E körülmények között a Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi (Łódź-Śródmieście-i kerületi bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„A pénzbüntetést kiszabó határozatnak az eljárás alá vont személy részére történő, általa értett nyelven készült fordítás biztosítása nélküli kézbesítése feljogosítja-e az e határozatot végrehajtó állam hatóságát arra, hogy a [2005/214] kerethatározat 20. cikkének (3) bekezdését átültető rendelkezések alapján a tisztességes eljáráshoz való jog megsértése miatt megtagadja a határozat végrehajtását?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

- 21 Kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keres választ, hogy a 2005/214 kerethatározat 20. cikkének (3) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy az lehetővé teszi a végrehajtó tagállam hatósága számára, hogy megtagadja egy, az e kerethatározat 1. cikkének a) pontja értelmében vett, pénzbüntetést megállapító határozat végrehajtását, ha e határozatot anélkül kézbesítették a címzett számára, hogy ahhoz egy általa értett nyelven készült fordítást mellékeltek volna.
- 22 Elöljáróban emlékeztetni kell arra, hogy amint az különösen a 2005/214 kerethatározat 1. és 6. cikkéből, valamint (1) és (2) preambulumbekkezdéséből kitűnik, e kerethatározat célja, hogy hatékony mechanizmust hozzon létre a valamely természetes személlyel vagy valamely jogi személlyel szemben a kerethatározat 5. cikkében felsorolt valamely bűncselekmény elkövetése miatt jogerősen pénzbüntetést kiszabó határozatok határokon átnyúló elismerésére és végrehajtására (2020. március 4-i Bank BGŻ BNP Paribas ítélet, C-183/18, EU:C:2020:153, 48. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 23 Ugyanis a 2005/214 kerethatározat – anélkül, hogy a tagállami büntetőjogi szabályok harmonizációját megteremtené – a kölcsönös elismerés elvének segítségével garantálja a pénzbüntetések végrehajtását az egyes tagállamokban (2020. március 4-i Bank BGŻ BNP Paribas ítélet, C-183/18, EU:C:2020:153, 49. pont).
- 24 Tekintettel arra, hogy a kerethatározat rendszerének alapjául szolgáló kölcsönös elismerés elve a 2005/214 kerethatározat 6. cikke értelmében magában foglalja azt, hogy a tagállamok főszabály szerint minden további alaki követelmény nélkül kötelesek elismerni valamely, az e kerethatározat 4. cikkének megfelelően továbbított pénzbüntetést kiszabó határozatot, és haladéktalanul meg kell tenniük a végrehajtáshoz szükséges valamennyi intézkedést, az ilyen határozat elismerése vagy végrehajtása megtagadására vonatkozóan előírt okokat megszorítóan kell értelmezni (2020. március 4-i Bank BGŻ BNP Paribas ítélet, C-183/18, EU:C:2020:153, 50. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 25 Ami különösen az ilyen megtagadási okokat illeti, a 2005/214 kerethatározat 7. cikke az (1) és (2) bekezdésében kifejezetten felsorolja a hatálya alá tartozó határozatok elismerése és végrehajtása megtagadásának okait.
- 26 Egyébiránt, a 2005/214 kerethatározat 3. cikkével összhangban a kerethatározatnak nem lehet olyan hatása, amely módosítja az EUSZ 6. cikkben foglalt alapvető jogok és alapvető jogelvek tiszteletben tartására vonatkozó kötelezettséget, ezért e kerethatározat 20. cikkének (3) bekezdése előírja továbbá, hogy a végrehajtó tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága a pénzbüntetést kiszabó határozat elismerését és végrehajtását a Szerződés 6. cikkében meghatározott alapvető jogok vagy alapvető jogelvek megsértése esetén is megtagadhatja (2019. december 5-i Centraal Justitieel Incassobureau [Pénzbüntetések elismerése és végrehajtása] ítélet, C-671/18, EU:C:2019:1054, 37. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 27 Tehát, amennyiben a 2005/214 kerethatározat 4. cikkében említett, a pénzbüntetést megállapító határozathoz csatolt tanúsítvány alapján felmerül annak lehetősége, hogy az EUSZ 6. cikkében biztosított alapvető jogok és alapvető jogelvek sérültek, a végrehajtó állam hatáskörrel rendelkező hatóságai megtagadhatják az ilyen határozat elismerését és végrehajtását a kerethatározat 7. cikke (1) és (2) bekezdésében az elismerés és a végrehajtás megtagadására vonatkozóan felsorolt okok valamelyikének fennállása esetén, valamint a kerethatározat 20. cikkének (3) bekezdése alapján (2019. december 5-i Centraal Justitieel Incassobureau [Pénzbüntetések elismerése és végrehajtása] ítélet, C-671/18, EU:C:2019:1054, 30. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 28 Ezen alapvető jogok rangsorában szerepel egyrészt a tisztességes eljáráshoz való jog, amely a hatékony bírói jogvédelemhez való jog szerves részét képezi, másrészt pedig az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. cikkének második bekezdésében, illetve 48. cikkének (2) bekezdésében kimondott védelemhez való jog, amelyek az Alapjogi Chartához fűzött magyarázatok szerint (HL 2007. C 303., 17. o.) megfelelnek az EJEE 6. cikke (1), illetve (3) bekezdésének.
- 29 Ugyanis, amint azt a főtanácsnok kiemelte indítványának 75. pontjában, a Bíróság elismerte, hogy a közlekedési jogsértések „bűncselekményeknek” minősülnek (lásd ebben az értelemben: 2021. június 22-i Latviyas Republikas Saeima [Büntetőpontok] ítélet, C-439/19, EU:C:2021:504, 86–93. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat. Következésképpen, és amint az Emberi Jogok Európai Bíróságának az EJEE 6. cikkére vonatkozó ítélkezési gyakorlatából kitűnik, amelyet az Alapjogi Charta 52. cikkének (3) bekezdése értelmében a Charta 47. cikke második bekezdésének és 48. cikke (2) bekezdésének értelmezésekor figyelembe kell venni, az ilyen jogsértésért kiszabott pénzbüntetésre vonatkozó eljárás, ideértve az ítélethozatal szakaszát megelőző szakaszt is, az EJEE 6. cikke (1) és (3) bekezdésének hatálya alá tartozik (lásd ebben az értelemben: EJEB, 2004. október 19., Falk kontra Hollandia, CE:ECHR:2004:1019DEC006627301, és 2015. október 20., Dvorski kontra Horvátország, CE:ECHR:2015:1020JUD0025, 76. §, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 30 Így a 2005/214 kerethatározat hatálya alá tartozó határozat címzettjei megalapozottan hivatkozhatnak az Alapjogi Charta 47. cikkének második bekezdésében és 48. cikkének (2) bekezdésében biztosított alapvető jogokra, következésképpen a tagállami hatóságoknak biztosítaniuk kell e jogok tiszteletben tartását.
- 31 Meg kell tehát határozni azokat az esetleges fordítási kötelezettségeket, amelyek a kibocsátó tagállam hatóságait e határozat rendelkezései alapján az ilyen határozatról szóló kézbesítés során terhelik.

- 32 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a 2005/214 kerethatározat nem írja elő, hogy e kerethatározat 1. cikkének a) pontja értelmében vett, közúti közlekedési szabályok megsértése miatt pénzbüntetést megállapító határozat címzettjét konkrétan milyen módon kell tájékoztatni e határozatról. Az említett kerethatározat 7. cikke (2) bekezdésének g) pontja ugyanis annak megjelölésére szorítkozik, hogy a végrehajtó tagállam illetékes hatósága megtagadhatja az ilyen határozat elismerését és végrehajtását, ha megállapítást nyer, hogy 4. cikkben előírt tanúsítvány szerint az érintett személy írásbeli eljárás esetén a kibocsátó állam jogának megfelelően személyesen vagy a nemzeti jog szerint eljárni jogosult képviselője útján nem kapott tájékoztatást az ügyben a jogorvoslathoz való jogáról és az ilyen jogorvoslati lehetőség határidejéről.
- 33 Az uniós jogalkotó így a tagállamok jogszabályaira utalva a tagállamokra bízta annak eldöntését, hogy milyen módon kell tájékoztatni az érintettet a jogorvoslathoz való jogáról és az ilyen jogorvoslati lehetőség határidejéről, valamint az ilyen határidő kezdő időpontjáról, feltéve, hogy a kézbesítésre ténylegesen sor kerül, és biztosított a védelemhez való jog gyakorlása (lásd ebben az értelemben: 2019. december 5-i Centraal Justitieel Incassobureau [Pénzbüntetések elismerése és végrehajtása] ítélet, C-671/18, EU:C:2019:1054, 35. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 34 Ezzel kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy a hatékony bírói jogvédelemhez való jog tiszteletben tartásából nemcsak az a követelmény fakad, hogy biztosítani kell a határozatok valódi és tényleges átadását, vagyis az érintett személynek való kézbesítését (lásd ebben az értelemben: 2019. december 5-i Centraal Justitieel Incassobureau [Pénzbüntetések elismerése és végrehajtása] ítélet, C-671/18, EU:C:2019:1054, 39. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), de az is, hogy ezen kézbesítésnek lehetővé kell tennie a címzett számára, hogy pontosan megismerhesse a rá vonatkozóan hozott határozat alapjául szolgáló indokokat, valamint az e határozattal szemben rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségeket és a vonatkozó határidőket, hogy módjában álljon jogainak a lehető legjobb feltételek mellett történő védelme és az ügy teljes ismeretében annak eldöntése, hogy hasznos-e a határozattal szemben bírósághoz fordulni (lásd analógia útján: 2013. július 18-i Bizottság és társai kontra Kadi ítélet, C-584/10 P, C-593/10 P és C-595/10 P, EU:C:2013:518, 100. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 35 Egyébiránt az EJEE 6. cikkének (3) bekezdése értelmében a védelemhez való jog tiszteletben tartása magában foglalja az érintett ahhoz való jogát, hogy a legrövidebb időn belül tájékoztassák „az általa értett nyelven”, és a legrészletesebb módon az ellene felhozott vád természetéről és indokairól.
- 36 E tekintetben az Emberi Jogok Európai Bírósága úgy ítélte meg, hogy e rendelkezés elismeri a vádlott azon jogát, hogy ne csak a vádemelés okáról, tehát a terhére rótt, a vádat megalapozó tényekről, hanem e tények jogi minősítéséről is tájékoztassák, mégpedig kellő részletességgel, mivel a részletes és teljes körű tájékoztatás a vádlottat terhelő vádakról és így arról, hogy a bíróság a neki felrögt tényeknek milyen jogi minősítést adhat, a tisztességes eljárás alapvető eleme (lásd ebben az értelemben: EJEE, 1999. március 25., Pélissier és Sassi kontra Franciaország, CE:ECHR:1999:0325JUD002544494, 51. és 52. §).
- 37 Ezenkívül az Emberi Jogok Európai Bírósága kimondta, hogy noha az EJEE 6. cikkének (3) bekezdése nem írja elő azt a kötelezettséget, hogy a külföldi vádlott részére minden okirati bizonyítékot vagy hivatalos ügyiratot lefordítsanak, e rendelkezés megköveteli mindazonáltal, hogy a „vád alá helyezés” e személlyel való közlésére rendkívüli figyelmet fordítsanak. E bíróság szerint ugyanis a vádirat meghatározó szerepet játszik a büntetőeljárásban, mivel annak kézbesítésétől kezdve a vádlottat hivatalosan írásban értesítik a neki felrögt tények jogi és ténybeli

alapjáról. Következésképpen az a vádlott, aki nem ismeri a bíróság által használt nyelvet, a gyakorlatban hátrányos helyzetbe kerülhet, ha nem kézbesítik számára a vádirat általa értett nyelvre történő fordítását is (lásd ebben az értelemben: EJEE, 2018. augusztus 28., Vizgirda kontra Szlovénia, CE:ECHR:2018:0828JUD005986808, 75–78. §).

- 38 Ezenfelül az olyan vádlott nyelvismeretét, aki nem ismeri kellően az eljárás nyelvét, a nemzeti hatóságoknak e személy nyelvi segítségnyújtási igényeinek megállapítása céljából különböző tényezők alapján kell vizsgálnia, mint amilyen a jogsértés jellege és a nemzeti hatóságok által a vádlottnak címzett közlések, és számos feltett kérdés lehet elegendő az említett igények megállapításához (lásd ebben az értelemben: EJEE, 2018. augusztus 28., Vizgirda kontra Szlovénia, CE:ECHR:2018:0828JUD005986808, 84. §).
- 39 Ekként a jelen ítélet 34–38. pontjából az következik, hogy a tisztességes eljáráshoz való jog és a védelemhez való jog tiszteletben tartása megköveteli a 2005/214 kerethatározat 1. cikkének a) pontja értelmében pénzbüntetést megállapító tagállami hatóságoktól annak biztosítását, hogy az e büntetést tartalmazó határozat kézbesítése során az érintettet egy általa értett nyelven tájékoztassák az említett határozat azon elemeiről, amelyek lényegesek ahhoz, hogy az érintett számára lehetővé tegyék a neki felrótt tények megértését és védekezéshez való jogának teljes körű gyakorlását. Az említett elemek közé tartoznak többek között a közölt határozat alapjául szolgáló tények, a megállapított jogsértés, a kiszabott büntetés, az e határozattal szemben rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségek, az e tekintetben előírt határidő, valamint azon szerv megjelölése, amelyhez a jogorvoslati kérelmet be kell nyújtani. Amennyiben az érintett a fordítás szükségességére hivatkozik, a kibocsátó tagállam illetékes hatóságainak meg kell tenniük minden szükséges intézkedést annak biztosítása érdekében, hogy arra a lehető legrövidebb időn belül sor kerüljön.
- 40 Következésképpen a végrehajtó tagállam illetékes hatósága a 2005/214 kerethatározat 20. cikkének (3) bekezdése alapján megtagadhatja az e kerethatározat 1. cikkének a) pontja értelmében vett, címzettjével szemben pénzbüntetést megállapító határozat elismerését és végrehajtását, ha ezt a határozatot az előző pontban hivatkozott elemeknek az általa értett nyelvre történő fordítása nélkül kézbesítik, és adott esetben nem adnak számára lehetőséget, hogy hozzájusson ilyen fordításhoz.
- 41 E tekintetben hangsúlyozni kell egyrészt, hogy e hatóság feladata konkrétan és pontosan megvizsgálni többek között a jogsértés jellegére, a nemzeti hatóságok által az említett címzethez intézett közlésekre, valamint a közölt határozat alapjául szolgáló ténybeli körülményekre tekintettel, hogy e címzett megérti-e azt a nyelvet, amelyen a határozatot kézbesítették a számára.
- 42 Ugyanis, amint azt a Bíróság már kimondta, a védelemhez való jog és a hatékony bírói jogvédelemhez való jog megsértését az adott ügy egyedi körülményei alapján kell értékelni, különösen a szóban forgó jogi aktus jellegére, elfogadásának körülményeire, valamint az adott tárgyra vonatkozó jogszabályokra figyelemmel (2017. július 26-i Sacko ítélet, C-348/16, EU:C:2017:591, 41. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 43 Másrészt, amint azt az Európai Bizottság helytállóan megjegyezte írásbeli észrevételeiben, a végrehajtó tagállam hatóságának a 2005/214 kerethatározat 1. cikkének a) pontja értelmében vett határozat elismerésének és végrehajtásának megtagadását megelőzően a kerethatározat 7. cikkének (3) bekezdésével összhangban fel kell kérnie a kibocsátó tagállam hatóságát, hogy küldjön meg számára minden szükséges információt, a kibocsátó tagállam hatósága pedig köteles

ezeket az információkat megadni (lásd ebben az értelemben: 2019. december 5-i Centraal Justitieel Incassobureau [Pénzbüntetések elismerése és végrehajtása] ítélet, C-671/18, EU:C:2019:1054, 44. és 45. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 44 A fenti megfontolásokra tekintettel az előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2005/214 kerethatározat 20. cikkének (3) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az lehetővé teszi a végrehajtó tagállam hatósága számára, hogy megtagadja egy, az e kerethatározat 1. cikkének a) pontja értelmében vett, közúti közlekedési szabályok megsértése miatt pénzbüntetést megállapító határozat végrehajtását, ha e határozatot anélkül kézbesítették a címzett számára, hogy ahhoz a határozat azon lényeges elemeinek egy általa értett nyelven készült fordítását mellékeltek volna, amelyek lehetővé teszik számára a neki felrótt cselekmények megértését és védelemhez való jogának teljes körű gyakorlását, valamint hogy lehetőséget biztosítottak volna a számára, hogy kérelemre hozzájusson e fordításhoz.

A költségekről

- 45 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

A 2009. február 26-i 2009/299/IB tanácsi kerethatározattal módosított, a kölcsönös elismerés elvének a pénzbüntetésekre való alkalmazásáról szóló, 2005. február 24-i 2005/214/IB tanácsi kerethatározat 20. cikkének (3) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az lehetővé teszi a végrehajtó tagállam hatósága számára, hogy megtagadja egy, az e kerethatározat 1. cikkének a) pontja értelmében vett, közúti közlekedési szabályok megsértése miatt pénzbüntetést megállapító határozat végrehajtását, ha e határozatot anélkül kézbesítették a címzett számára, hogy ahhoz a határozat azon lényeges elemeinek egy általa értett nyelven készült fordítását mellékeltek volna, amelyek lehetővé teszik számára a neki felrótt cselekmények megértését és védelemhez való jogának teljes körű gyakorlását, valamint hogy lehetőséget biztosítottak volna a számára, hogy kérelemre hozzájusson e fordításhoz.

Aláírások